

skulle gaae ind under Amtsraadenes Bestyrelse, uden at man derfor behøvede at vedtage den Lov, der var til Behandling igaar. Jeg erkjender, som sagt, at der er en Forbindelse mellem disse to Lovudkast, men ingenlunde en saa inderlig, at det ene ikke kan vedtages uden det andet, og end mindre, at der er Anledning til at smelte dem sammen i eet Lovforslag.

Det har glædet mig, at samtlige ærebe Landstingsmænd, som have taget Ordet i denne Sag, have været enige i Hovedtanken i Loven, at Hovedlandebeiene skulle overgaae til Amtscommunerens Forsorg. Indvendinger have kun været reiste imod de enkelte Bestemmelser i Loven, navnlig mod dem, der angaae Kjøbenhavns Amt. Det har staaet for mig noget tvivlsomt, hvorvidt Kjøbenhavns Amt maatte blive ubilligt behandlet igjennem det forelagte Lovudkast; jeg troer imidlertid, at flere af de Herrer, der have taget Ordet for Kjøbenhavns Amts Interesser, have seet Sagen noget mørkere, end det egentlig behøves. Naar der saaledes f. Ex. er gjort opmærksom paa, at Bomtræderne kun indtil videre ere tillagte Kjøbenhavns Amts Repartitionsfond, saa maa jeg dog bede bemærket, at man meget godt kan udslette disse to Ord: „indtil videre“. Bestemmelsen bliver derfor ganske den samme; Ordene „indtil videre“ ville dog kun sige: „indtil anderledes ved Lov bestemmes“, og anderledes kan selvfølgelig bestemmes ved Lov, selv om disse Ord ikke staae der. Man maa altsaa snarest betragte disse Ord som en Anthydning af, at man overhovedet ikke er nogen Under af Bomme, at man erkjender Rigtigheden af de Fordringer, der stilles om, at Tærdslen skal være saa fri som muligt, og at det kun er, indtil man kan anvise Amtet anden Erstatning for Indtægten, at man vil bibeholde Bommene. — Naar der i § 5 er bestemt, at det Bidrag, som hidtil af Veikassen er ydet Kjøbenhavns Amt til Vedligeholdelse af Gamle Kongevei, Bærnedamsveien, Smallegade og Fasanveien, bortfalder, da forekommer dette mig at være en ligefrem Selv-

følge; men dersom Kjøbenhavns Amtsraad finder, at disse Veie for Diebliffet have eller i Fremtiden mere ville faae Characteren af Kjøbstadgader, som der blev antydet, eller at de i alt Fald ikke have nogen stor Betydning for den almindelige Tærdsel i Amtet, saa staaer det jo Kjøbenhavns Amtsraad fuldstændig frit for at søge dem udslettede af Landeveiernes Klasse. De kunne gaae over til Diveie; altsaa til Sognecommunens Forsorg alene, de kunne gaae over til Amtsveie, altsaa til Forsorg af Communen, sandsynligviis i Forbindelse med Amtsrepartitionsfonden; men det er ingenlunde foretrukket, at disse Veie skulle blive staaende som Landeveie, altsaa til udelukkende Vedligeholdelse af Kjøbenhavns Amt. — Med Hensyn til den tilsyneladende noget onerøse Bestemmelse i § 6, at Kjøbenhavns Amt endogsaa skulde overtage til Vedligeholdelse en Veistrækning, som ikke ligger paa Amtets Grund, saa vil Amtet, efter hvad der er bemærket af den ærebe 4de Landstingsmand for 7de Kreds (Simons), neppe kunne være tjent med at miste dette Stykke Veie, idet en Bom med tilhørende Bomindtægter falder paa dette Stykke. Jeg tvivler ikke om, at Kjøbenhavns By vilde være meget villig til at modtage dette Stykke Veie i Forbindelse med Bommen.

Den samme ærebe Landstingsmand angav en Række Tal, hvorigjennem han søgte at bevise, at Kjøbenhavns Amt og navnlig gamle Kjøbenhavns Amt, i Modsetning til Roeskilde Amtsraadsreds, vilde blive overbebyrdet. Jeg skal tillade mig at følge den ærebe Landstingsmand ved Benyttelsen af de af ham angivne Tal, idet jeg dog kun seer mig istand til at benytte dem for det samlede Amt, ikke for hver Amtsraadsreds alene, og jeg kommer unægtelig derved til et fra hans temmelig afvigende Resultat. Dersom jeg ikke misforstod den ærebe Landstingsmand, angav han den gennemsnitlige Vedligeholdelsesbyrde pr. Miiil Landevei her i Kjøbenhavns Amt til 3,000 Rd. for begge Amtsraadsredse, og det vil altsaa for de 13 Miiil og nogle Favne udgjøre circa